ชื่อเรื่องวิทยานิพนล์

การแสดงออกถึงความเป็นตัวตนโดยผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต

ของวัยรุ่นในเขตเมืองเชียงราย

ชื่อผู้เขียน

นางสาววันเฉลิม สารไชย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยงยุทธ เปลี่ยนผดุง ประธานกรรมการ

อาจารย์วิสุทธิ์ วานิช

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.พศิน แตงจวง

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของวัยรุ่น รวมถึงรูปแบบและวิธีการที่วัยรุ่นใช้ในการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนโดยผ่านสื่อ อินเทอร์เน็ต

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้เขตเมืองเชียงรายเป็นพื้นที่ในการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการจากผู้ให้ข้อมูลหลัก และสังเกตปรากฏการณ์เกี่ยวกับ การแสดงออกของวัยรุ่นจากการใช้อินเทอร์เน็ต ข้อมูลได้รับการแยกแยะ จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ ตีความ และนำเสนอโดยการบรรยาย ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัยรุ่นแสดงออกถึงความเป็นตัวตนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต โดยการใช้ชื่อที่โดดเด่น ประโยคโน้มน้ำวความสนใจ สัญลักษณ์ คำพูด หรือกิริยาท่าทางต่าง ๆ ผ่านตัวอักษรสื่อภาย ในห้องสนทนาไปยังสมาชิก การแสดงตนของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้แต่ ละคนจะมีวิธีการแสดงตนแตกต่างกันไป แต่วัตถุประสงค์จะเหมือนกัน คือ การแสวงหาเพื่อน ต่างเพศเป็นหลัก ดังนั้นวัยรุ่นจึงพยายามใช้ทุกวิธีที่จะทำให้เพศตรงข้ามสนใจ

การแสดงออกของวัยรุ่นมีจุดมุ่งหมายเพื่อการคบเป็นเพื่อน และการเป็นคู่รักเป็น ด้านหลัก ดังนั้นเรื่องที่ผ่านห้องสนทนาจึงมีหลากหลายตามจุดมุ่งหมายของวัยรุ่น เนื้อหาที่วัย รุ่นสื่อสารระหว่างกัน ส่วนมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก เพื่อน การเรียน การเที่ยว การแต่ง การตามสมัยนิยม การวิจารณ์ภาพยนตร์ นินทาเพื่อน ครู พ่อแม่ รวมไปถึงเรื่องที่วัยรุ่นมี ปัญหาไม่สบายใจ

รูปแบบของโปรแกรมที่วัยรุ่นนิยมใช้มากที่สุดได้แก่ เพิร์ช เพราะเพิร์ชเป็นรูปแบบที่ กำลังนิยมในหมู่ในวัยรุ่น มีวิธีการที่ใช้ง่าย สามารถสร้างภาษาหรือข้อความที่โดดเด่นน่าสนใจ และมีห้องสนทนาให้เลือกหลายร้อยห้อง วัยรุ่นสามารถสร้างห้องสนทนาของตนเองขึ้นมาได้ คีกด้วย

กลุ่มวัยรุ่นที่เข้าไปใช้ห้องสนทนา ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันใน ด้าน เพศ วัย ทัศนคติ ค่านิยม การใช้ภาษาพูดคุย ความสนใจในกิจกรรม และเรื่องที่ใช้ในการ สนทนาพูดคุยในแต่ละกลุ่มเหมือนกัน ห้องสนทนาที่กลุ่มวัยรุ่นนิยม คือ ห้องประจำจังหวัด ห้องหาแฟน ห้องหาเพื่อน ห้องมัธยมน่ารัก เป็นต้น กลุ่มวัยรุ่นที่เข้าไปในห้องสนทนาจะใช้การ สื่อสารด้วยภาษาสัญลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของห้องสนทนา การเข้า กลุ่มในสังคมอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นจะต้องยอมรับเงื่อนไขหรือกฎเกณฑ์ที่กลุ่มกำหนดขึ้นมาถึงจะ เข้ามาเป็นสมาชิกได้

การแสดงออกของวัยรุ่นโดยผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นการเรียนรู้ทางสังคมอย่างเป็น กระบวนการ เริ่มต้นจากการสังเกต การทดลองเล่นอินเทอร์เน็ตกับกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะกลุ่ม เพื่อนสนิทที่เล่นอินเทอร์เน็ตด้วยกัน หรือเพื่อนที่สนทนาพูดคุยกันภายในสื่ออินเทอร์เน็ต

เงื่อนไขบัจจัยที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นแสดงออกผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ได้แก่ ครอบครัว กลุ่ม เพื่อนสื่อมวลชน สถานบริการอินเทอร์เน็ต และเวลาว่างจากการศึกษา Thesis Title Expressions of Self-Identity Through the Internet among Youth in

Chiang Rai City Area

Author

Miss.Wanchalearm Sarachai

M.Ed.

Nonformal Education

Examining Committee

Asst.Prof.Yougyuth Plianpadung

Chairman

Lect.Visut Vanich

Member

Assoc.Prof.Dr.Phasina Tangchuang

Member

Abstract

This thesis was wet out to examine the self-identity expression of youth as well as the formats and methods they adopted in such an expression through the internet.

The study site was Muang Chiang Rai District area of Chiang Rai Province. The researcher in collecting needed data relied on informal interviewing with key informants and observing tangibly expressed phenomena related to the internet use. Collected data were subsequently classified, categorized, analyzed, interpreted, and descriptively presented.

Findings were as follows:

In their internet-based communication and expression, the youth used eye-catching names, persuasive sentences, attractive symbols, words, and letter-represented gestures. Such communicated expressions varied according to their experiences and learning. Each had his/her own expressive styles and methods. However, they had one objective in common: to seek friends of opposite sex. Therefore, they tried everything to attract attention of the opposite sex.

Moreover, they all wanted to make new friends and find lovers. Thus, conversation topics varied according to their various objectives. Their contents primarily had to do with love; friend-making; studying; trips they made; dressing in

vogue; movie commentaries; gossips about friend, teachers, parents; and things that bothered them.

The most favorite program for them was PERCH since it was popular and exotic and easy to use. It also offered hundreds of chat rooms in which they were able to construct, at will, eye-catching and attractive/persuasive language or sentences of their choice. In addition, they were even able to come up with their own chat rooms.

Most of those visiting such chat rooms were of similar sex, age, attitudes, values and tastes they shared similar language, activities and conversations topics and contents. Those rooms most popularly frequented were, for example, province, sweetheart-seeking, friend-seeking, cute secondary class ones. Communicated language and symbols varied according to chat room rules. In order to become members of the internet tribe, they had to comply with the rules and conditions determined by the tribe/group.

In essence, the internet-based expressions constituted a rather systematic type of social learning, which started with observations and experimentation, i.e., chatting with friends, especially close ones who had already been on line.

Factors/conditions in support of their internet-based expressions were families, peer groups, mass media, internet service plans and available time free from school study.